

R. N. Coudenhove-Kalergi ako duchovný otec Európskej únie alebo Projekt rozpustenia katolíckej soli

Radomír Tomeček

15. februára 2024 ✝ **História Politika**

European Society Coudenhove-Kalergi (Európska spoločnosť Coudenhove-Kalergi) je spoločnosť spojená s udeľovaním *Európskej ceny Coudenhove-Kalergi*. Získať túto cenu možno každé 2 roky za mimoriadny prínos v procese európskeho zjednocovania.

Zaslúžili budovatelia Európskej únie

Medzi ocenených prominentov sa dostali napríklad Otto von Habsburg, bývalý predseda *Paneurópskej únie*, Angela Merkelová, bývalá nemecká kancelárka, Herman Van Rompuy, bývalý predseda Európskej rady, Jean-Claude Juncker, bývalý predseda *Európskej komisie*, alebo Ibrahim Rugova, bývalý kosovský prezident.

Zaujímavé je aj personálne zloženie a funkcie členov *Európskej spoločnosti Coudenhove-Kalergi*. Z jej internetovej prezentácie vyplýva, že medzi niekoľkých členov jej rady bez portefeuille boli zaradení aj Daniel Herman, bývalý český minister kultúry, bývalý hovorca Českej biskupskej konferencie a laicizovaný katolícky kňaz, a Mikuláš Dzurinda, bývalý slovenský premiér.

Aký bol však človek, ktorého meno nesie cena pre najvýznamnejších podporovateľov *Európskej únie*? Aké boli jeho skutočné postoje a hodnotový systém, ktoré mali zásadný vplyv na podobu projektu európskeho zjednocovania? A najmä, boli jeho názory známe predstaviteľom Cirkvi na Slovensku, slovenským kresťanom a vlastencom, ktorí prispeli svojím súhlasom k vstupu Slovenska do *Európskej únie* v referende v máji roku 2003?

Richard Nicolaus Coudenhove-Kalergi (1894 – 1972)

zdroj: Store norske leksikon

Richard Nicolaus Coudenhove-Kalergi a jeho život

Richard Nicolaus Coudenhove-Kalergi (1894 – 1972), bol rakúsky gróf, politik a spisovateľ. Narodil sa v rodine rakúskeho diplomata a Japonky v japonskom Tokiu. Jeho rodičia žili neskoršie na území Českej republiky na svojom panstve v Ronspergu, ktorý sa v súčasnosti nazýva Poběžovice. Rod Coudenhove pochádza zo Severného Brabantska v Holandsku a prvá písomná zmienka o ňom je z 13. storočia. K spojeniu s gréckym rodom Kalergi došlo v roku 1903.

Richard mal staršieho brata a 5 mladších súrodencov, z toho 3 sestry. Miloval otcovu pracovňu a knižnicu na zámku v Poběžoviciach, v ktorej boli busty veľkých mysliteľov a filozofov. Boli tam aj vyobrazenia predstaviteľov svetových náboženstiev, vrátane kaligrafických textov z Koránu na okenných výklenkoch. Fascinoval ho veľký glóbus vedľa otcovho písacieho stola.

Po smrti otca študoval na verejnom augustiniánskom gymnáziu v Južnom Tirolsku v Brixene. Následne, od roku 1908 do roku 1913, študoval vo Viedni na Tereziánskej akadémii. Akadémia bola zameraná na prípravu diplomatických a vojenských kádrov monarchie. Ďalšie štúdium absolvoval na Viedenskej univerzite v odbore filozofia a moderné dejiny. Titul doktora filozofie získal na Filozofickej fakulte Viedenskej univerzity v roku 1917.

R. N. Coudenhove-Kalergi bol československým občanom po vzniku Československa a bol ním až do svojho odchodu do Švajčiarska. Potom, od roku 1939, sa stal občanom Francúzska. V rokoch 1940 až 1946 pôsobil ako profesor modernej histórie v Spojených štátoch amerických v New Yorku. Po návrate do Európy žil od roku 1946 vo Švajčiarsku.

Jeho prvá manželka bola Ida Roland Klausnerová, rakúska herečka židovského pôvodu, ktorá mu pomáhala pri zakladaní *Paneurópskeho hnutia*. Po jej smrti v roku 1951 sa oženil ešte 2-krát. Vlastné potomstvo nemal.

Pápeži varujú pred slobodomurárstvom

Skazonosný vplyv slobodomurárstva na štáty, národy a človeka bol odhalený svetu najmä prostredníctvom statočného postoja pápežov Cirkvi, ktorí sa nezľakli zákernej moci slobodomurárov. Táto moc sa prejavovala a prejavuje nielen podporou bezbožnosti a nemravnosti, ale aj násilím a zabíjaním svojich oponentov.

Boli to najmä pápeži Klement XII. v pápežskej bule *In Eminenti* (1738); pápež Benedikt XIV. v pápežskej bule *Providas Romanorum Pontificum* (1751); pápež Pius VII. v pápežskej bule *Ecclesiam a Jesu Christo* (1821); pápež Lev XII. v apoštolskej konštitúcii *Quo Graviora* (1826); pápež Pius IX. v encyklike *Qui Pluribus* (1846) a pápež Lev XIII. v encyklike *Humanum Genus* (1884).

Pápež Lev XIII. v encyklike *Humanum Genus* (1884), o slobodomurároch, musel konštatovať rozšírenie vplyvu slobodomurárstva do všetkých oblastí štátneho života. Slobodomurári podľa neho získali si priazeň vladárov a národov populárnymi frázami a pochlebovaním, a následne vladári sa stali spojencami slobodomurárov na potláčanie katolicizmu. Slobodomurári zaslepili národy najmä tvrdením, že Cirkev a vladári sú hlavnou prekážkou vyslobodenia ľudu z nespravodlivého otroctva a núdze, a preto vzrástla túžba ľudu po likvidácii oboch mocí. Slobodomurári chcú presvedčiť ľudí, že kresťanské učenie nie je zlučiteľné s dobrom štátu, pretože slobodomurári chcú budovať štát na beztretnosti nerestí, a nie na pevných základoch cností.

Apoštolský stolec pozdvihol svoj hlas po odhalení organizácie a ducha slobodomurárstva, a vyhlásil verejne, že slobodomurárstvo bolo zriadené proti Božskému právu a proti ľudskému právu, a vyvíjalo zhubnú činnosť proti kresťanstvu a proti štátu. Apoštolský stolec zakázal s najväčším dôrazom, aby katolík vstúpil do slobodomurárstva, a stanovil prísne tresty pre previnilcov.

Duchovný otec Európskej únie a vplyv slobodomurárov

Slobodomurárske zdroje uvádzajú, že R. N. Coudenhove-Kalergi požiadal o členstvo v slobodomurárskej lóži *Humanitas* v Rakúsku, vo Viedni, dňa 3. septembra 1921, teda vo veku 26 rokov. Uvedená slobodomurárska lóža je jednou z najstarších v Rakúsku.

Vo svojej žiadosti poukázal na dôvody spočívajúce v želaní a cieľoch založených na službe ľudstvu, aby ľudia boli šťastnejší a dokonalejší. Súčasne uviedol, že nemá žiadnu výlučnú príslušnosť k niektorému národu, rase, alebo kaste, a to vzhľadom na svoje rodinné pomery a predkov. Sám seba vníma ako kozmopolitu s najširšou mierou tolerancie pre cudzincov, a ako človeka bez národných a sociálnych predsudkov. Vyjadril svoju vieru v potrebu duchovných a morálnych vodcov pre ľudstvo.

Súčasne uviedol, že ako človek má zjavne náboženskú povahu, aj keď bez vzťahu k vierouke náboženského spoločenstva. Svoje náboženské presvedčenie považuje za zakorenené na ideách veľkosti a moci, slobody a harmónie. Jeho náboženská potreba môže byť uspokojená v komunite idealistov, ktorí usilujú o náboženstvo bez neznášanlivosti a povier.

V roku 1922, niekoľko mesiacov po rozhodnutí mladého R. N. Coudenhove-Kalergiho vstúpiť do viedenskej slobodomurárskej lóže *Humanitas*, sa vo Viedni konal 29. Svetový mierový kongres. Profesor Wladimir Misar, veľký sekretár slobodomurárskej *Veľkej lóže Rakúska*, vo svojej uvítacej reči vyjadril záväzok k mieru a k Európe, a profesor Friedrich Hertz, člen viedenskej slobodomurárskej lóže *Budúcnosť*, predstavil

svoje memorandum „*Hospodárska núdza v strednej Európe a svetový mier*“. Na tomto kongrese sa zrodilo paneurópske myslenie. Gróf R. N. Coudenhove-Kalergi bol práve prijatý do viedenskej slobodomurárskej lóže *Humanitas* a rozvíjal svoje myšlienky.

Myšlienka Pan-Európy sa mení na skutočnosť

R. N. Coudenhove-Kalergi bol prijatý Tomášom Garriquem Masarykom, československým prezidentom v roku 1920. Predložil prezidentovi svoje filozofické texty, a taktiež úvahy o vzniku *Pan-Európy*, podľa ktorých T. G. Masaryk mohol predstavovať prezidenta Spojených štátov európskych, podľa vzoru prezidenta Spojených štátov amerických. T. G. Masaryk vyjadril presvedčenie, že Spojené štáty európske sú správnym riešením, že určite vzniknú, avšak nenastal ešte ten správny čas. Myslel to vážne a podporoval jeho snahy, a preto ho odporučil Edvardovi Benešovi, československému ministrovi zahraničných vecí, a neskoršiemu predsedovi vlády a prezidentovi. E. Beneš bol slobodomurárom, podobne ako Jan Masaryk, syn T. G. Masaryka, neskorší československý minister zahraničných vecí.

R. N. Coudenhove-Kalergi založil v roku 1923 *Pan-Európsku úniu*, a bol jej prezidentom až do svojej smrti. Jej prvé sídlo bolo v Rakúsku vo Viedni, a v súčasnosti sa nachádza vo Švajčiarsku v Ženeve. Súčasne organizoval aj prvý *Pan-Európsky kongres*, ktorý sa konal v roku 1926 vo Viedni, a zúčastnilo sa na ňom 2000 delegátov z 24 štátov. V roku 1947 založil *Európsku parlamentnú úniu*, a stal sa generálnym sekretárom tejto organizácie. Následne, v roku 1953, sa stal prezidentom *Európskeho hnutia*. Bol iniciátorom vytvorenia *Rady Európy*, ktorá vznikla v roku 1949.

R. N. Coudenhove-Kalergi navrhol *hymnu Pan-Európy* pre *Radu Európy* (stala sa ňou v roku 1972, v roku jeho úmrtia). Následne sa, od roku 1985, stala hymnou *Európskych spoločenstiev* a od roku 1993 hymnou *Európskej únie*. Touto hymnou je štvrtá a záverečná veta Deviatej symfónie Óda na radosť, ktorej autorom je Ludwig van Beethoven a ktorú Friedrich Schiller napísal v podobe básne v roku 1785. Friedrich Schiller bol nemecký spisovateľ, dramatik, básnik, podporovateľ slobodomurárstva a odporca katolicizmu.

Zľava: R. N. Coudenhove-Kalergi, prof. Schlichting, Alcide De Gasperi, Paul-Henri Spaak

zdroj: picryl.com / wikimedia commons (Nationaal Archief/Dutch National Archives)

Mocní slobodomurári podporujú Pan-Európu

R. N. Coudenhove-Kalergi sa v roku 1926 vzdialil z viedenskej slobodomurárskej lóže *Humanitas*, a obmedzil kontakty so slobodomurármi. Bolo to z politických dôvodov a v záujme ochrany myšlienky *Pan-Európy*, keďže vo verejnosti sa šírili názory označujúce *Paneurópske hnutie* za slobodomurárske.

Členmi *Paneurópskeho hnutia* boli viaceré viedenské slobodomurárske lóže. Možno uviesť, že R. N. Coudenhove-Kalergi založil *Pan-Európsku úniu* v súlade s pacifistickými myšlienkami, ktorých autorom bol Alfred Hermann Fried, nositeľ Nobelovej ceny za mier, a člen viedenskej slobodomurárskej lóže *Sokrates*.

Narastajúci odpor oponentov odhaľujúcich zasahovanie slobodomurárskych síl do vývoja suverénnych európskych národov bol prekážkou budovania zjednotenej Európy. Napriek tomu je zjavné, že myšlienka *Pan-Európy* bola podporovaná mnohými mocnými osobnosťami, disponujúcimi svojím vplyvom na presvedčenie verejnosti. Možno poukázať aspoň na niektorých.

Aristide Briand bol francúzsky predseda vlády, minister zahraničných vecí, nositeľ Nobelovej ceny za mier a slobodomurár. V roku 1929 navrhol vytvorenie federácie európskych národov vo svojom prejave v *Spoločnosti národov* v Ženeve. Bolo to na naliehanie R. N. Coudenhove-Kalergiho. A. Briand bol čestným predsedom *Paneurópskeho hnutia* od roku 1927.

Gustav Stresemann bol nemecký kancelár, minister zahraničných vecí, nositeľ Nobelovej ceny za mier, a slobodomurár, ktorý podporoval myšlienky R. N. Coudenhove-Kalergiho, zamerané na vytvorenie zjednotenej Európy. Bol presvedčený o tom, že osobnosť R. N. Coudenhove-Kalergiho bude hrať veľkú úlohu v budúcnosti Európy.

Winston Churchill bol britský premiér, nositeľ Nobelovej ceny za literatúru a slobodomurár, ktorý podporoval vytvorenie Spojených štátov európskych.

Pan-Európa ako kniha pre mládež Európy

R. N. Coudenhove-Kalergi spracoval svoje predstavy zjednotenej Európy vo vyše 30 knihách, pričom bol ovplyvnený tvorbou vyššie zmieneného Alfreda Hermanna Frieda, rakúskeho spisovateľa a slobodomurára, a to najmä jeho dielom *Pan-Amerika* z roku 1910.

Kniha R. N. Coudenhove-Kalergiho *Pan-Európa* bola vydaná v roku 1923 v rakúskom vydavateľstve *Pan-Europa Verlag*, ktoré následne vydávalo knihy o tejto téme. Predmetná kniha vyšla neskôr v mnohých vydaniach v rôznych jazykoch po celom svete.

Vyšla aj v českom preklade, vo vydavateľstve *Aventinum*, v Prahe v roku 1926. Predhovor k nej napísal Edvard Beneš, vtedajší československý minister zahraničných vecí. Autorom obálky knihy bol Jozef Čapek, český spisovateľ a maliar. Na samostatnej strane na začiatku knihy je napísaná veta: „*Venované mládeži Európy.*“.

Edvard Beneš v predhovore knihy vyjadril svoje stanovisko k novej zahraničnej politike po prvej svetovej vojne. Táto vyplývala z nového poňatia funkcie štátov, a prestáva byť egocentrická a absolutistická, aby sa stala demokratickou a medzinárodnou. Podľa neho moderný demokratický štát môže a musí prežívať v širokom rámci svetového kolektívneho života, tzn. po boku iných štátov. Preto nemôže určovať svoj postup a svoju politiku výlučne podľa vlastného sebeckého záujmu.

Edvard Beneš pomáhal zakladať *Spoločnosť národov* (predchodkyňa *Organizácie Spojených národov*), ktorá vznikla v roku 1920, a v ktorej sa stal podpredsedom, členom Rady, a napokon jej predsedom v roku 1935. Bol čestným prezidentom československého *Paneurópskeho hnutia* a slobodomurárom.

Jozef Čapek, vyššie zmienený ako autor obálky knihy *Pan-Európa*, bol bratom Karla Čapka, českého spisovateľa. Obaja bratia boli niekoľko rokov členmi českej slobodomurárskej lóže *Národ*.

Je pozoruhodné, že kniha zameraná na nové poňatie významu národov, štátov a zahraničnej politiky, je venovaná selektívne mládeži. Snahy o pretrhnutie kontinuity s minulosťou a budovanie budúcnosti s novým človekom, ktorého neviažu putá minulosti a predkov, sú typické pre revolučné prístupy.

Riešením pre Európu je koniec menších štátov

R. N. Coudenhove-Kalergi vo svojej knihe *Pan-Európa* vníma vtedajšiu Európu len ako chaos národov a štátov a zdroj budúcich vojen.

Autor knihy konštatuje:

„Európska otázka bude vyriešená až zjednotením európskych národov. Toto zjednotenie nastane buď dobrovoľne, utvorením pan-európskej federácie, alebo násilne, ruským víťazstvom nad Európou. Či európska otázka bude zodpovedaná Európou alebo Ruskom, rozhodne nie je možné, aby sa trvalo udržal systém európskych štátikov, vedľa štyroch veľkých svetových ríš budúcnosti: britskej, ruskej, americkej a východoázijskej.“

Možno poukázať aj na myšlienky týkajúce sa národnosti uvedené v tejto knihe. Tak ako náboženský idealizmus má svoj rub v podobe náboženského fanatizmu, národný idealizmus má svoj rub v podobe národného šovinizmu. Národný šovinizmus sa prejavuje v pohrdaní cudzou národnosťou, pričom národný šovinista vidí vlastnú kultúru ako väčšiu než cudzie kultúry, ktoré sú mu vzdialené. Tak ako minulé osveta zvrhla fanatizmus, tak budúca osveta zvrhne šovinizmus, a pripraví cestu k *národnej znášanlivosti*. Národný šovinizmus nemožno potlačiť abstraktným internacionalizmom, ale prehlbovaním a rozširovaním národnej kultúry do *európskej kultúry*, a rozširovaním poznatku, že všetky národné kultúry Európy sú nerozlučne súvisiace časti *veľkej a jednotnej európskej kultúry*.

Pozoruhodné sú aj autorove názory na vzťah Cirkvi, národa a štátu, ktoré možno uviesť aj v súvislosti s krízou katolíckej viery zasiahnutej bludmi modernizmu. Pápež svätý Pius X. analyzoval tieto bludy v encyklike *Pascendi Dominici gregis* z roku 1907. Jedným z týchto bludov je odluka Cirkvi od štátu.

R. N. Coudenhove-Kalergi uvádza:

„Každý kultúrny človek musí pracovať na tom, aby tak, ako je náboženstvo dnes, národnosť bola zajtra súkromnou záležitosťou každého človeka. Budúca odluka národnosti od štátu bude rovnako veľkým kultúrnym činom, ako odluka cirkvi od štátu. Pojem „štátneho národa“ sa prežije rovnako, ako pojem „štátnej cirkvi“, a ustúpi pred zásadou: slobodná národnosť v slobodnom štáte.“

Vlajka medzinárodnej Paneurópskej únie

zdroj: wikimedia commons

R. N. Coudenhove-Kalergi plánuje Spojené štáty európske

R. N. Coudenhove-Kalergi vo svojej knihe *Pan-Európa* z roku 1923 plánuje jednotlivé stupne vývoja národov Európy v budúcnosti na ceste k vzniku *Pan-Európy*.

Prvým krokom k *Pan-Európe* je zvolanie paneurópskej konferencie, na ktorej nesmie sa diskutovať o teritoriálnych otázkach, ale majú sa vytvoriť výbory pre otázky rozhodcovského súdu, záruk, odzbrojenia, menšín, dopravy, ciel, meny, dlhov a kultúry. Predmetná konferencia musí sa uznieť na tom, že bude sa schádzať periodicky, ako jej „panamerická sestra“.

Druhým krokom k *Pan-Európe* je uzavretie zmluvy o rozhodcovskom súde a o garančnom pakte medzi všetkými demokratickými štátmi pevninskej Európy.

Tretím krokom k *Pan-Európe* je vytvorenie *paneurópskej colnej únie* a zjednotenie Európy do *jednotnej hospodárskej oblasti*.

Završením paneurópskych snáh je vytvorenie *Spojených štátov európskych* podľa vzoru Spojených štátov amerických. *Pan-Európa* by mala *Komoru národov*, zloženú z 300 poslancov, z ktorých každý poslanec má reprezentovať 1 000 000 Európanov, a *Komoru štátov*, zloženú z 26 zástupcov 26 európskych vlád.

R. N. Coudenhove-Kalergi poukazuje na zásadu rovnoprávnosti všetkých národných jazykov, avšak všetky európske štáty by sa mali odhodlať na zavedenie anglického jazyka ako povinného jazyka, najprv na stredných školách, a následne aj na základných školách. Anglický jazyk ako medzinárodný dorozumievací jazyk by predstavoval pomocný jazyk pre každého Európana.

Plán nahradenia rozmanitosti národov rozmanitosťou osobností

R. N. Coudenhove-Kalergi je autorom knihy *Praktický idealizmus (Praktischer Idealismus. Adel – Technik – Pazifismus)*, vydanej vo vydavateľstve *Pan-Europa Verlag* v roku 1925. Možno poukázať na niekoľko myšlienok autora a uvažovať o miere naplnenia týchto predstáv v kultúrnych premenách súčasnej Európy.

„Človek vzdialenej budúcnosti bude miešanec. Dnešné rasy a kasty padnú za obeť rastúcemu prekonávaniu priestoru, času a predsudkov. Euroázijsko-negroidná rasa budúcnosti, podobná navonok staroegyptskej rase, nahradí rozmanitosť národov rozmanitosťou osobností.“

„Rasa budúcnosti, navonok podobná staroegyptskej rase, nahradí rozmanitosť národov rozmanitosťou osobností. Kresťanstvo a socializmus sú medzinárodné veľkomestské produkty. Kresťanstvo ako svetové náboženstvo sa vyvinulo z bezrasového veľkomesta Ríma a socializmus sa vyvinul v národnostne zmiešaných priemyselných mestách Západu. Oba prejavy kresťanskej mentality sú založené na internacionalizme.“

„Náš demokratický vek je nešťastnou epizódou medzi dvoma veľkými aristokratickými epochami: feudálnou aristokraciou meča a sociálnou aristokraciou ducha. Feudálna aristokracia je v úpadku a aristokracia ducha je v procese vzniku. Prechodné obdobie medzi týmito epochami sa označuje ako demokratické, ale v skutočnosti v ňom dominuje pseudo-aristokracia peňazí.“

„Vplyv pokrvnej šľachty klesá, ale vplyv šľachty ducha rastie. Tento vývoj a s ním aj chaos modernej politiky skončí vtedy, keď šľachta ducha prevezme mocenské prostriedky: strelný prach, zlato, tlačiarenskú čerň, a použije to k všeobecnému požehnaniu.“

„Demokracia vznikla z rozpakov, nie preto, že ľudia nechceli šľachtu, ale preto, že ľudia nenašli šľachtu. Hneď po konštituovaní novej šľachty, skutočnej šľachty, demokracia zanikne.“

„Šľachtic budúcnosti nebude ani feudálny, ani židovský, ani buržoázny, ani proletársky, bude syntézou. Rasy a triedy zaniknú v dnešnom zmysle slova, osobnosti zostanú.“

Moderná Cirkev v projekte rozpustenia katolíckej soli

Súčasnosť prináša tragikomické a bizarné obrazy pri plánovanej prestavbe zvyškov kresťanského sveta na pohanskú antikristovskú ríšu. Príkladom je aj odmeňovanie nadšených robotníkov pracujúcich na stavbe Európskej sekcie projektu svetovej babylonskej veže (skrátene Európskej únie).

Vonkajší kresťanský výzor mnohých budovateľov na tomto stavenisku nie je vôbec náhodný, hoci jeho význam klesá priamo úmerne s poklesom významu modernej Cirkvi vo svete. Avšak v rozhodujúcej fáze projektu nahradenia európskeho katolíka, teda skutočnej soli zeme, „novým Európanom“, zbaveným katolíckej národnej identity, mal kľúčový význam. Svoju plánovanú, rafinovanú a rozvratnú politickú úlohu tu zohrala kresťanská demokracia. Pápež Lev XIII. kritizoval kresťanskú demokraciu už na začiatku 20. storočia.

Hlavnou podmienkou pre prijatie robotníka do Bruselskej vinice v súčasnosti je vyznanie viery v neomylnú a večnú bohyňu Demokraciu. Súčasne sa presadzuje rovnostárstvo a hanobí sa akýkoľvek prejav autokracie. Keďže Satan je dôsledný, vládu demokratického božstva presadzoval nielen do politiky, ale aj do Cirkvi a rodiny. Súčasná katolícka synodálno-cirkevná tragédia je prejavom tejto vzbury. Miznutie a likvidácia statočných politických vodcov, nekompromisných cirkevných autorít a zodpovedných otcov rodín, nie je len zdanie.

Avšak R. N. Coudenhove-Kalergi nemal zjavne toľko pochopenia pre dogmu o neomylnosti a najmä pre dogmu o večnosti bohyne Demokracie. Aristokrat ducha podľa neho mohol nastoliť poriadok po prechodnom období demokratického chaosu, v ktorom ľudia stratili alebo nenašli, zatiaľ, skutočnú šľachtu. Čo by na to povedali všetci súčasní proeurópski pokrokoví súdruhovia a súdružky, zapálení bojovníci za bohyňu Demokraciu? Demokracia len ako prechodné obdobie? Neuveriteľné!

Aký je teda vôbec rozdiel, z hľadiska podstaty absolutistického výkonu osobnej moci, medzi jeho „novou šľachtou budúcnosti“ a všetkými katolíckymi vládcami, autokratmi alebo „diktátormi“, hanobenými celým súčasným progresivistickým svetom? Môže byť v tej podstate osobného výkonu moci vôbec nejaký rozdiel? Možno skutočne riadiť štát, Cirkev a rodinu bez vydávania „rozkazov“? Katolík by mal poznať odpoveď a nepodľahnúť slobodomurárskemu podvodu s presadzovaním demokratického božstva.

Rímska Cirkev vo svojej tradičnej podobe, nenarušenej modernistickými bludmi, predstavovala pevnú bariéru pred šírením slobodomurárskeho jedu. Poznala dobre temné duchovné korene tohto nepriateľa Boha, štátu, národa a človeka. Preto musela odsudzovať skazonosné bludy. V súvislosti s R. N. Coudenhove-Kalergim možno poukázať najmä na blud odluky Cirkvi od štátu a blud náboženského indiferentizmu.

Rozhodujúca fáza výstavby základov svetovej babylonskej veže prebiehala v období po druhej svetovej vojne, pričom európsky pilier tejto stavby je kľúčový pre slobodomurárske globalistické zámery. Cirkev na II. vatikánskom koncile (1962 – 1965) neodolala pokušeniu slobodomurármi podporovaných demokratizačných premien. Koncil podľahol demokratickému mechanizmu a pripomínal parlament. Konciloví progresivisti požadovali dokonca demokratizáciu tradičnej rímskej liturgie, k čomu skutočne došlo v období po skončení tohto koncilu.

Rozpustenie skutočnej a nevyhnutne autoritatívnej katolíckej soli a jej všeobecné nahradenie demokratickým cukrom bol revolučný proces premeny Cirkvi, národa, štátu a rodiny na robotníkov vo vinici, ktorá už nepatrí Pánovi. Je to zrada Spasiteľa ako Kráľa a Jeho spoločenskej vlády.

Európska únia stojí na slobodomurárskych základoch od svojho počiatku a je významným nástrojom temných síl na vytvorenie sveta bez prípustnosti katolíckeho poňatia Boha, štátu, národa a človeka. Vylúčenie Boha z akýchkoľvek kľúčových dokumentov Európskej únie a otvorená podpora pre mnohé aktivity a postoje odporujúce katolíckej morálke je toho dôkazom.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/r-n-coudenhove-kalergi-ako-duchovny-otec-europskej-unie-alebo-projekt-rozpustenia-katolickej-soli/>